EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 8.6.2022
COM(2022) 263 final

2022/0177 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Republiken Polen att, i Europeiska unionens intresse, ratificera ändringen av konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav (*konventionen*) undertecknades 1994 av Polen, Kina, Japan, Sydkorea, Ryssland och Förenta staterna. Konventionen har följande mål: i) Att upprätta en internationell ordning för bevarande, förvaltning och optimalt nyttjande av sejresurserna i konventionsområdet. ii) Att återuppbygga och upprätthålla sejresurserna i Berings hav på nivåer som möjliggör maximal hållbar avkastning. iii) Att säkerställa samarbete när det gäller insamling och granskning av fakta om sej och andra levande marina resurser i Berings hav. iv) Att, om parterna är eniga om detta, skapa ett forum som tar ställning till fastställandet av sådana nödvändiga bevarande- och förvaltningsåtgärder avseende andra levande marina resurser än sej i konventionsområdet som kan komma att krävas i framtiden.

Det kommersiella fisket i konventionsområdet, som nådde sin höjdpunkt 1989 med fångster på upp till 1 447 600 ton per år, har varit stängt sedan 1993 genom ett moratorium. Det fortsatta moratoriet stöds av ett vetenskapligt underlag som konsekvent har visat att sejbestånden återhämtar sig mycket långsamt. Det kommersiella fisket bedrivs dock fortfarande i Förenta staternas och Rysslands exklusiva ekonomiska zoner.

Europeiska unionens deltagande i konventionen

Polen har varit avtalsslutande part i denna organisation sedan 1994. Efter Polens EU-anslutning 2004 ska EU, i enlighet med artikel 6.9 första stycket i anslutningsakten, förvalta konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav. Konventionens text möjliggör dock för närvarande endast medlemskap för stater. Den skulle därför behöva ändras så att EU kan bli avtalsslutande part i egenskap av regional organisation för ekonomisk integration. Genom ett rådsbeslut bemyndigades Republiken Polen att, i Europeiska unionens intresse, förhandla om en ändring av konventionen som skulle göra det möjligt för Europeiska unionen att delta som fullvärdig part i konventionen. Republiken Polen har således föreslagit en ändring av konventionen som skulle göra det möjligt för regionala organisationer för ekonomisk integration att delta och för Europeiska unionen att bli part i konventionen. Republiken Polen föreslog ändringen av konventionen för konventionens depositarie i oktober 2016. Depositarien skickade 2017 ändringen till de avtalsslutande parterna.

Konsekvenserna av EU-medlemskapet

Det skulle få begränsade konsekvenser om EU anslöt sig till konventionen, eftersom medlemskapet inte förutsätter något budgetbidrag (organisationen har inte något sekretariat) och moratoriet förväntas vara kvar under den närmaste framtiden. Om fisket i området skulle öppnas på nytt skulle dock EU:s roll vara att främja den gemensamma fiskeripolitikens principer och normer i denna internationella organisation, särskilt antagandet av förvaltningsåtgärder baserade på bästa vetenskapliga underlag.

EU:s intresse av konventionen grundas främst i unionens ansvar för att säkerställa bevarande och förvaltning av levande marina resurser inom och utanför EU.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

De regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna utgörs av internationella sammanslutningar av länder, varav vissa är kuststater, organisationer för regional ekonomisk integration, såsom

EU, och fiskeorgan med fiskeintressen i ett visst område. Vissa regionala fiskeriförvaltningsorganisationer förvaltar alla fiskbestånd i ett visst område, medan andra inriktar sig på långvandrande arter, särskilt tonfisk, inom stora geografiska områden. Vissa har bara en rådgivande funktion, men de flesta har förvaltningsbefogenheter att fastställa fångstbegränsningar och begränsningar för fiskeansträngningen, tekniska åtgärder och kontrollkrav.

I linje med kommissionens meddelande *Europeiska gemenskapens deltagande i regionala fiskeorganisationer*[1], artiklarna 28 och 29 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken[2] och rådets slutsatser av den 19 mars 2012 om kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension[3] spelar EU, företrädd av kommissionen, en aktiv roll i sex tonfiskorganisationer och i elva andra organisationer.

Genom det gemensamma meddelandet från unionens höga

representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*[4] och rådets slutsatser av den 3 april 2017 om agendan främjas åtgärder för att stödja de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna, förbättra deras effektivitet och, vid behov, även förbättra deras förvaltning. Detta är centralt för EU:s åtgärder inom dessa forum.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

EU:s medlemskap i konventionen är helt förenligt med rådets slutsatser av den 23 oktober 2020 om kommissionens meddelande om EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030[5].

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Detta förslag till rådets beslut grundar sig på fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2 jämförd med artikel 218.6 a.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt.

- **Proportionalitetsprincipen**

Ej tillämpligt.

---

1 KOM(1999) 613 slutlig, 8.12.1999.

2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

3 KOM(2011) 424 slutlig, 13.7.2011.

4 JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

5 COM(2020) 380 final, 20.5.2020.

- **Val av instrument**

I enlighet med artikel 218.6 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt krävs det för att rådet ska kunna anta detta beslut ett förslag från kommissionen och att Europaparlamentets godkännande har inhämtats.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Ej tillämpligt.

2022/0177 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Republiken Polen att, i Europeiska unionens intresse, ratificera ändringen av konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande[1], och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionen (*unionen*) är avtalsslutande part i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982[2], enligt vilken samtliga medlemmar i det internationella samfundet ska samarbeta för att bevara och förvalta havets biologiska resurser.

(2) Unionen är också avtalsslutande part i avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd[3].

(3) I enlighet med artikel 3.1 d och 3.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) har unionen exklusiv befogenhet på området för bevarande av havets biologiska resurser inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. De befogenheter som därigenom tilldelas unionen på intern nivå inbegriper även unionens befogenhet att samarbeta i internationella organisationer, bland annat inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.

(4) Republiken Polen är avtalsslutande part i konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav (*konventionen*). Unionen är inte part i konventionen. Enligt artikel 6.9 i akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen[4] ska, från och med dagen för

---

1 EUT C , s.

2 Rådets beslut 98/392/EG av den 23 mars 1998 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 och avtalet av den 28 juli 1994 om genomförande av del XI i denna konvention (EGT L 179, 23.6.1998, s. 1).

3 Rådets beslut 1998/414/EG av den 8 juni 1998 om Europeiska gemenskapens ratifikation av avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (EGT L 189, 3.7.1998, s. 14).

4 Fördrag mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien,

anslutningen, de fiskeavtal som de nya medlemsstaterna ingått med tredjeländer förvaltas av unionen. Alla beslut som fattas enligt nämnda konvention bör genomföras i unionens rättsordning.

(5) Det ligger i unionens intresse att på ett verkningsfullt sätt delta i genomförandet av konventionen. Ett sådant agerande kommer också att främja enhetlighet i unionens bevarandestrategi mellan de olika haven och stärka dess engagemang för ett långsiktigt bevarande och en hållbar användning av fiskeresurserna globalt.

(6) Genom ett rådsbeslut[5] bemyndigades Republiken Polen att, i Europeiska unionens intresse, förhandla om en ändring av konventionen som skulle göra det möjligt för Europeiska unionen att delta som fullvärdig part i konventionen. Republiken Polen skulle därför föreslå en ändring av konventionen som skulle göra det möjligt för regionala organisationer för ekonomisk integration att delta och för Europeiska unionen att bli part i konventionen.

(7) Republiken Polen föreslog nämnda ändring av konventionen för konventionens depositarie i oktober 2016.

(8) Republiken Polen bör därför bemyndigas att ratificera ändringen av konventionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Republiken Polen bemyndigas härmed att, i Europeiska unionens intresse, ratificera den ändring av artikel XVI.4 i konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav som gör det möjligt för regionala organisationer för ekonomisk integration att bli parter i den konventionen.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Polen.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen (EUT L 236, 23.9.2003, s. 17).

5 Rådets (jordbruk och fiske) beslut av den 11 april 2016, nr 7277/16 (ej offentliggjort).